

Sa Dec 27. 12. 1990 Kính gửi bà Khúc Minh Thô

Hội trưởng Hội từ nhân chính thị Việt Nam
Kính thư bà.

Tôi tên là Nguyễn thị Minh Lan, hiện ngụ số 102 tổ 1
khóm II phường IV thị xã Sa Dec tỉnh Đồng Tháp.

Nay tôi viết đơn này kính xin bà giúp đỡ đùm gia đình tôi
một việc, bởi vì chồng tôi là thiếu úy: Hồ Ngọc Xuyên
Số quân: 661206.661 Đại đội Trưởng Đại đội 3. Tiểu đoàn 3
Trung đoàn 15. Sư đoàn 9. Dưới sự chỉ huy của thiếu tá Đỗ Văn
Đanh Tiểu đoàn Trưởng. Đại tá Thiếu tá Điều và Trung tá Thường
Trung đoàn Trưởng. Chuẩn tướng học tử lệnh sư đoàn 9.

Sau giải phóng 1975 chồng tôi bị bắt làm tù binh từ 1975 đến
cuối 1982 vì bị bệnh trầm trọng được thả về. Do đó sống không
nổi phải chết để lại cho tôi bốn đứa con sống lang thang vất
vả, còn những đứa con tôi phải đi làm thuê làm mướn để
bây bích qua ngày. Những hôm đã có chính sách nhân đạo
của chính phủ Mỹ, tôi đã làm đơn những vì hoàn cảnh nghèo
quá không thể làm đơn để xin định cư tại Mỹ. Vì vậy
tôi viết đơn này cầu xin bà giúp đỡ cho gia đình tôi được
xa đi như bao nhiêu gia đình người khác.

Kính bà giúp đỡ cho gia đình tôi vì quá nghèo và quá
đau khổ nên mới làm phiền bà.

Trong khi chờ đợi sự trả lời của bà. Kính xin bà nhận nơi
đây làm lòng tri ân của gia đình chúng tôi và cầu xin ơn
trên ban nhiều phúc lành cho bà.

Kính chào bà

Minh Lan

Sócac ngày 27.12.1990

Số một gần nhất là phía đông nhà khuê Minh Thờ. như

Hôm nay là ngày đầu tiên cháu gọi lá thư này đến bà, chắc có lẽ bà ngạc nhiên lắm. Nhưng vì hoàn cảnh của gia đình cháu, nên cần phải gọi đến, làm phiền bà. Kính thưa bà! cháu thư gia đình cháu xin cầu chúc bà dồi dào sức khỏe. Thưa bà, cháu tên là Nguyễn Thị Minh Lan hôm nay cháu xin viết lá thư này là để kể lên sự bất hạnh của một gia đình xấp xỉ quan như cháu. Sống một cuộc sống thảm, thường và đầy đau đớn.

Thưa bà, hồi trước gia đình cháu sống hạnh phúc và ấm cúng và cũng thường đến nhà họ để chơi con đến đi ở tù để bà bốn đứa con, con gái đảm đang, làm thuê làm mướn kiếm tiền nuôi con. Hai đứa lớn đã tốt nghiệp và nội thì cháu qua được về binh lệ, cho nên chúng nó phải đi bán củ xem để lấy tiền sống qua ngày cho có cơ hội để thoát khỏi cảnh bán củ sống này. Bà ơi cảnh sống của gia đình cháu giờ đây thật là khổ lắm bà ơi, cơ bản gia đình cháu phải ăn cháo lút lút, qua ngày. Con nó về nhà của cháu thì ở đâu của người ta, hiện giờ người ta đang đuổi xé gia đình cháu để lấy lại ngôi nhà. Cháu thông biết thời gian tới này mẹ con của cháu nương tựa vào đâu đây. Cuộc sống của gia đình chúng cháu làm ngày càng khổ quá bà ơi, về đông chúng cháu đã mồ côi cho mẹ hết rồi. Không còn ai làm cần để dựa thân, cho nên phải khổ sở như thế.

Vào lúc khổ quá cháu có nhờ sự giúp đỡ của chị lý vợ của anh hùng Tả lý từng mảnh cơm để sống qua ngày. Gia đình của chị lý đã giúp đỡ cháu rất nhiều. Hôm nay chị đã được chính phủ Mỹ trao tặng gia

định chửi đời rồi, cháu thấy cuộc sống của cháu tiếp tục bị
vô, không ai giúp đỡ cho gia đình cháu nữa.

Vậy hôm nay biết lòng cháu phải cảm, bút viết
thư gửi đến bà, để như ai bạn phải của bà giúp
đỡ cho gia đình cháu qua cơn, khôn lẽ, này. Đã lâu
rồi gia đình cháu không dám viết thư gửi đến bà, là
vì mỗi lần viết thư đến, bà cháu phải đi với mẹ
đến tận tận để bà thư đến bà.

Cho nên lần này cháu tạm thời viết thư đến bà

để bà đọc và viết giúp cháu, kính chào cháu. Mẹ

đang giúp đỡ phải quanh quẩn cháu một số tiền, để cháu làm

một ít công việc, cháu phải làm đến 5 giờ của đồng cháu.

Cháu rất kính trọng bà! bởi vì hiện giờ chồng cháu đã chết

để bà đi làm mẹ con cháu bà vợ. Chồng cháu hôm nay từ cho

đến khi về 7 năm nay rồi, chết, hôm nay cháu viết thư

đến bà như bà gửi viết gia đình cháu. Cháu mong

bà bớt khổ, sẽ càng vào tâm trí của cháu bằng

hình ảnh thiên lương của bà. Cháu xin chúc sức khỏe bà

khỏe, tôn trọng và một nhân loại khổ đau đã thoát

ra khỏi kinh chiến. Khi nhận được mong bà hồi tâm

cho cháu viết cháu thời thơ ấu.

Cháu

Cháu

Cháu

Cháu

Cháu

Cháu

Cháu